

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obžalovaného **R. O. a spol.** pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 10. apríla 2008 v Bratislave sťažnosť obžalovaného J. L. proti uzneseniu Špeciálneho súdu v Pezinku z 12. marca 2008, sp. zn. PK-1T/14/2007, a rozhodol

takto:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sťažnosť obžalovaného J. L. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Na Špeciálnom súde v Pezinku je na základe obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 27. apríla 2007 vedená pod sp. zn. PK-1T/14/07, trestná vec proti R. O. a spol., obžalovanému pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné trestné činy.

Napadnutým uznesením Špeciálny súd v Pezinku rozhodol tak, že podľa § 32 ods. 3 Tr. por. senát Špeciálneho súdu zložený z predsedu JUDr. Igora Králika

a členov senátu JUDr. Jána Buvalu a JUDr. Vladimíra Peteja, nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v prerokúvanej veci.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že právo obhajoby obžalovaného J. L. jednoznačne porušené nebolo. Obžalovaný má totiž zvolenú obhajkyňu JUDr. A. V. z Advokátskej kancelárie v K.. Ide o obhajkyňu, ktorá sa hlavných pojednávaní pred Špeciálnym súdom v Pezinku vôbec nezúčastňuje s odôvodnením kolízie termínov iných hlavných pojednávaní v mieste sídla jej advokátskej kancelárie, pričom obhajobu svojho klienta zabezpečuje substitúciami iných obhajcov. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že nie je povinnosťou súdu zabezpečovať obžalovaného k dispozícii jeho obhajkyňi, ale je jej právom a povinnosťou kvalifikovane hájiť svojho klienta či už na hlavných pojednávaniach pred tunajším súdom alebo pri návštevách v Ústave na výkon väzby v Bratislave. Navyše obžalovanému J. L. súd z dôvodu obavy zo zmarenia hlavného pojednávania ustanovil dňa 17. mája 2007 náhradného obhajcu v osobe JUDr. K. H. z Advokátskej kancelárie v B.. Ide o obhajcu, ktorého sídlo advokátskej kancelárie sa nachádza v meste, kde si obžalovaný vykonáva väzbu a ktorý sa hlavných pojednávaní zúčastňuje pravidelne.

Z týchto dôvodov, keď senát iné dôvody pre vylúčenie senátu Špeciálneho súdu v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por. nezistil, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého uznesenia.

Obžalovaný J. L. podal proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podľa § 187 ods. 1 Tr. por. sťažnosť, ktorú však nijako neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o sťažnosti proti napadnutému uzneseniu preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku, avšak pochybenie Špeciálneho súdu nezistil.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený

sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Uplatnenie inštitútu vylúčenia niektorého orgánu činného v trestnom konaní podľa § 31 ods. 1 Tr. por., o ktorý oprel obžalovaný J. L. svoju námietku zaujatosti, prichádza do úvahy len vtedy, ak je existencia pomeru vzbudzujúceho pochybnosť o nezaujatosti úradnej osoby pre jej pomer k veci, k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne k ich zástupcom, splnomocnencom a obhajcom, preukázaná.

Podľa § 8 ods. 1 a ods. 2 zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby obvineného (v prerokúvanom prípade je treba pod pojmom obvinený v súlade s ustanovením § 10 ods. 11 Tr. por. rozumieť aj obžalovaného) možno premiestniť do iného ústavu len na písomný príkaz prokurátora alebo súdu; **ak je to potrebné na zaistenie bezpečnosti a poriadku alebo ochrany zdravia alebo života obvineného alebo inej osoby aj na písomný príkaz generálneho riaditeľa**, o čom ústav upovedomí orgán činný v trestnom konaní alebo súd. O premiestnení obvineného ústav bezodkladne upovedomí obhajcu a ak premiestnenie trvá dlhšie ako 48 hodín, aj rodinného príslušníka obvineného. Obvineného na návrh lekára a s predchádzajúcim súhlasom orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu ústav premiestni do nemocnice alebo do iného zdravotníckeho zariadenia s cieľom poskytnúť mu zdravotnú starostlivosť, ktorú nemožno poskytnúť v ústave; ak je bezprostredne ohrozený život obvineného, ústav vyžiada súhlas dodatočne.

Špeciálny súd nepochybil, keď obžalovaného J. L. na jeho žiadosť nepremiestnil bližšie k sídlu jeho obhajkyne JUDr. A. V.. Nejde totiž o právo obžalovaného ale o právo súdu, ktorý nariadi premiestnenie obžalovaného (obvineného), ak na to zistí zákonné dôvody uvedené v § 8 ods. 1 zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby.

Pokiaľ Špeciálny súd ako súd prvého stupňa a po ňom ani Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o sťažnosti nezistili existenciu konkrétnych osobných vzťahov – pomerov jednotlivých sudcov senátu konajúceho v predmetnej veci či už k nej samej napríklad tým, že by niektorý zo sudcov bol trestnou vecou dotknutý, že by vystupoval a viedol pojednávanie s osobnou zaujatosťou svedčiacou o narušení jeho spôsobilosti viesť konanie objektívne a nestranne, nemožno rozhodnúť o vylúčení konkrétneho sudcu alebo sudcov. Omylom odtlačená pečiatka „Cenzurované“ bez toho, aby skutočne došlo k prečítaniu listu obhajcu klientovi nemôže bez zistenia pomeru sudcu k veci alebo k osobe viesť k záveru o jeho zaujatosti. I v prípade nevyhovenia požiadavke o premiestnenie do iného ústavu na výkon väzby, by ešte bez iných - ďalších skutočností nemohol zakladať zaujatosť konkrétneho sudcu alebo predsedu senátu.

Podľa konštantnej súdnej praxe pomerom k prejednávanej veci v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. treba rozumieť určitú zainteresovanosť orgánu trestného konania na skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Táto môže napr. spočívať v tom, že orgán trestného konania alebo jeho príbuzný, rodinný príslušník, osoba mu blízka a pod. boli činom poškodení, prípadne orgán trestného konania bol svedkom skutku, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie a pod. Na pomer k veci však nemožno usudzovať výhradne zo spôsobu, akým na to povolaný orgán činný v trestnom konaní hodnotil vykonané dôkazy, ani vyslovenie právneho názoru pri meritórnom posudzovaní veci či pri posudzovaní konkrétnych skutočností, o ktoré sa opiera výrok o vzatí do väzby, ponechaní obvinených vo väzbe alebo o predĺžení lehoty trvania väzby.

Pomerom orgánu trestného konania k osobám uvedeným v § 31 ods. 1 Tr. por. sa rozumie vzťah tohto orgánu k niektorej z uvedených osôb, ktorý môže vyvolať pochybnosti o jeho nezaujatosti a nestrannosti. Takýto vzťah môže spočívať napr. v príbuzenskom a rodinnom pomere, v priateľstve alebo v nepriateľstve medzi úradnou osobou a niektorou z osôb uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por. a pod.

Uplatnenie inštitútu § 31 ods. 1 Tr. por. prichádza do úvahy iba vtedy, ak je

existencia takéhoto vzťahu, resp. pomeru preukázaná. Dôvodom pre pochybnosti o jej nestrannosti a nezaujatosti je totiž sama existencia jej pomeru "k veci" alebo "k osobám", ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne ich zástupcom, splnomocnencom alebo obhajcom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. apríla 2008

**JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu**

Vypracoval: sudca JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: